

Min första pallplats!

Text: Stefan Hasselgren

Foto: Bengt-Åce Gustavsson

Det är lika bra att jag erkänner på en gång. Jag fick inte min första pallplats helt av egen kraft. Först och främst var det väldigt dålig uppslutning. Vidare var det ganska många som av olika anledningar inte kom i mål – avåknings, tekniska fel – you name it!

Man kan fundera på varför det var så dålig uppslutning. Kanske var det för att det bara var ett endagevenemang? Kanske för att det bara var en vecka från det förra? Kanske för att loppet annonserades så sent? Kanske för att Mantorp inte är känd för att vara en så rolig bana? Jag är säker på att arrangörerna funderar igenom det ordentligt och dra slutsatser som gör att det inte händer igen.

Precis som förra helgen var det kanonväder när jag klockan 4 på morgonen steg upp för att ta mig ner till Mantorp. Då jag i princip varit bortrest hela veckan var det skönt med en natt i sin egen säng även om det innebar en okristlig revelj. Jag hade inte hunnit lasta ur Land Rovern Defendern från förra helgen ännu och än mindre tanka upp min 120 liter stora tank sedan Kinnekulle så när jag skulle starta var det tydligen tomt – nu kommer jag ihåg – jag körde ju fram och tillbaka utan att tanka. Fick sticka iväg med några reservdunkar och fylla upp med diesel så att jag efter luftning av bränslesystemet kunde dra iväg mot Mantorp. Endast lite trafik gjorde det lätt att ta igen förlorad tid och jag var framme ca 07.30. Programmet sade besiktning kl

8-10, förarsammanträde kl 8.30 och innan det skall man få uppvisat klubbtilhörighet och licens för sekretariatet för att sedan hinna med kvalet kl 09.00. Puh!

Det var andra gången jag körde på Mantorp. Första gången var med Motorklubben i oktober 2006 – min första bandag någonsin. Banan såg ut som jag mindes den. Lite nylappad asfalt på sina ställen och ett nytt hus vid start och mål rakan har tillkommit med en alldeles lysande terrass där åskådare kan se ut över hela banan.

Jag minns inte vilka tider jag åstadkom den gången men nu fick jag fjärde bästa tid på första kvalet – 1:30.267 vilket som vanligt var ett par sekunder efter täten. Lars Macklin satte 1:28.371 tätt följd av Christer Almqvist.

En timme senare hade vi nästa chans. Även denna gång var det Lars Macklin som med sin snabba Hult Healey satte bästa tid – 1:27.163 även denna gång tätt följd av Christer. Själv presterade jag 1:29.152 vilket jag var nöjd med. Räckte emellertid inte till mer än en fjärde plats.

Denna helg var det precis som på Kinnekulle två race. Det första gick direkt efter lunch. Vi körde 10 varv vilket är precis lagom. Det tar 15 minuter. Till skillnad från Kinnekulle hade vi stående start dvs man startar som i Formel ett. Det var helt nytt för mig och givetvis ett nytt moment av spänning. Kommer bilen att rulla i nedförsbacken? Måste jag då ha handsbromsen i? Vad händer om jag får motorstopp? Vad händer om den bilen som står framför får motorstopp? Eftersom vi kör tillsammans alla Roadsportare så kändes det ok att stå i andra startled med de övriga 15 bilarna bakom mig. Alla kom iväg utan några incidenter och nu var racet igång. Lite likt förra helgen stack tättrion iväg och det dröjde tyvärr inte mer än ett par varv så var jag efter utan tättkontakt och precis som förra helgen hade jag

heller ingen bakom mig. Denna ställning stod sig och jag kom på en fjärde plats. Lars Macklin vann inte helt oväntat med Jesper Markusson på andra plats och Christer som trea.

Precis som förra helgen var det den bästa tiden i första racet som bestämmer vilken position man får i det andra racet. Även denna gång hade jag fjärde bästa tid och startade följaktligen på samma plats som sist.

Starten gick och av någon anledning kom jag inte iväg ordentligt, missade en växel och vips var några bilar om mig. Efter ett par varv var dock ordningen återställd och jag låg åter fyra. Tack vare att Jesper hade oljeläckage på sin bil och avbröt kunde jag slutligen ta mig i mål som trea. Min första pallplats! Christer vann detta race vilket jag måste säga var en stor prestation – med den lilla motorn på en bana som normalt passar lite motorstarkare bilar. Lars kom tvåa. Tur för mig att inte samma startfält dök upp som på Kinnekulle för då hade jag inte fått

samma placering det är då säkert.

Det enda problemet jag hade denna helgen var att jag under det första racet helt plötsligt upptäckte att jag började se sämre och kände att jag hade något i ögat. När jag lyckats vifta bort det under visiret upptäckte jag att det var min vänstra kontaktlinns som blåst ut. Jag är ingen van användare av kontaktlinser så detta var en ny erfarenhet för mig. Trots att jag hade visiret stängt uppstår tydligen någon slags drag som fick detta att hända. Jag som tyckte det var så skönt att slippa glasögonen.

Efter ilastning av bil och tillbehör var det så dags för prisutdelning och sedan hemfärd.

Nästa race är Knutstorp om 5 veckor. Där har jag aldrig kört förut. Det sägs vara en knepig bana och tekniskt komplicerad. Hursomhelst ser jag framemot det – vi hade ju årsmötet i anslutning till detta evenemang förra året och det var ju både mycket åskådare och bilar där så det blir nog kul.

